

ἀπὸ ὅλον ἀπὸ κάθε τέσσερα κ(αὶ) δέλουν δεληματικὸ τὸ ἀδρόγυνο κ(αὶ)
 πουλοῦν τὸ μερ-
 τικό ντως, γῆς-δέδρα, τοῦ Γεώργη Ντεμενεάκη κ(αὶ) ἀδελφοῦ ντου Ἰωάν-
 νου κ(αὶ) Νικολάου
 Ἰωάννου Ἀρώνη. Κ(αὶ) ἔβαλαν τὸν ὅμοιον Γεώργη Ντεμενεάκη κ(αὶ) ἐτί-
 μησέ ντο νὰ τῶς
 δώσουν γρόσια πέντε κ(αὶ) ἄσπρα εἴκοσι τέσσερα —ἦτοι ρ. 5—24—, τὴν
 ὁποίαν τιμὴν

- 10 κ(αὶ) πληρωμὴν τὰ λαβάνου ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύ-
 ρων κ(αὶ) κράζο-
 νται πληρωμένοι κ(αὶ) σοντισφάδοι ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνονται κ(αὶ)
 ἀποκδύν-
 ονται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύνονται εἰς στοὺς
 ἄνωθεν ἀ-
 γορασταί, πουρκίσουν-χαρίσουν κ(αὶ) ὡς ἀνέχονται ποιήσουν, ὡς ἀν κα-
 λή ντοι ἀγορὰ ὡ-
 ποσχόμενοι νὰ διαφεδεύουν τοὺς ἀγορασταὶ εἰς κάθε ἐνάντιον ποῦ ἦδε-
 15 λεν τυχὲι εἰς αὐτὸ μὴν ἠμποροῦντας τίνας νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ. Τὸ ὅποῖον
 γροικ-
 ᾶται ἡ ἀγορὰ τὸ ἕμισό τοῦ Νικόλα κ(αὶ) τὸ ἕμισό τοῦ ἀδελφοῦ ντου τοῦ Ἰωά-
 ννου. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς
 ἀσφάλειαν

κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—

= Παλιαν(ος)·τζανετής· μαρτηρω ὡς ἀνωθεν:—

- 20 = μανώλις Χαδοπουλος μαρτηρω ὡς ἀνωθεν κ(αὶ) μιν εχοντ(ας) γραμματα
 ἔγραψα

Χαλιανος δια λόγου {ντου}

Σ ἐφανος ἱερεύς ἀρόνις ἔγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνωθεν:—

197 (φ. 93v)

Πώληση χωραφιοῦ μὲ παρακράτηση
 τῆς μισῆς ἐπικαρπίας κατόπιν ἐκτιμήσεως

1762, Μαρτίου 19

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων ἱερομονάχου Γεράσιμου (Τζώτη;) καὶ παπα-Λιανοῦ
 Τζαννετῇ ὁ Πέρος Κατερίνης καὶ ἡ γυναῖκα του Καλὴ πουλοῦν τοῦ «πλησιαστῇ
 των» Ἡλία Μουστάκη τὶς ποταμίδες ποὺ ἔχουν στὸ Ἀτσιμαούρι (στὸ Νερόπο-

τίσι) γιὰ 25 γρόσια. Οἱ πωλητὲς δὰ νέμονται τῇ μισῇ παραγωγῇ ὅσο ζοῦν. Ἐκτιμητὴς ὁ Κωσταντῆς Ψαρράς.

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1762 – Μαρτίῳ – 19–
= Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας ὁ κύρ Πέρος Κατερίνης μὲ τὴν συμβία ντου κερά Καλὴ κ(αὶ) λέσι πὼς ἔχουν κ(αὶ) τῷς εὐρίσκεται ἀπὸ γονικὸν κ(αὶ) ἁ–
γορά ντως ἓνα κομμάτι πράγμα εἰς στὸ ποθέσιον τοῦ Ἀτζιμαουρίου στὸ Νερο–

5 ποτίσι ἀποκατωδιὸν λεγόμενον Ποταμίδες μὲ δέδρα, συκιές κ(αὶ) ἐλιὰν κ(αὶ) ὅ,τι ἄλλο περι–
έχει ὅλον τὸ πράγμα, κλήματα κ(αὶ) ἄλλα παρόμοια, ὅ,τι χωρίζουν οἱ τράφοι ντου κ(αὶ) ἔχει
μέσα ὅλον τὸ πράγμα κ(αὶ) εἶναι πλησίον τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ Σκλαβουνάδου κ(αὶ) τῶν ἄλλων–
λιου ἀντίπερα λεγόμενον Π(α)ταμίδες, τὴν ἵπποια αὐτὰ <τὰ ὅποια αὐτὰ> γροσκοῦν–

ται τοῦ Ἡλίου Μουστάκη κ(αὶ) εἶναι πλησίον κ(αὶ) δέλουν δειγματικὰ τὰ ἀδρόγινε κ(αὶ) λπου–

10 λοῦν κ(αὶ) ξεπουλοῦν τὲς αὐτὲς Ποταμίδες ὁ κύρ Πέρος κ(αὶ) ἡ γυνὴ ντου τοῦ ἀνδρὸς Ἡλίου
τοῦ Μουστάκη δ(ι)ὰ γρόσια εἴκοσι πέντε γέτα, ἥτοι ρ. 25–, ὡς καθὼς τὸ ἐτίμησεν ὁ

κύρ Κωσταντῆς Ψαρράς βαλμένος ἅ τὰ δύο μέρη. Κ(αὶ) οὕτως ἔστερξαν κ(αὶ) τὰ δύο μέρη. Τὴν ὁποί–

αν τιμὴν κ(αὶ) ληρωμὴν τὰ ἐνχειρίζει ἔμπροσθέν μας ὁ ἄνωθεν Ἡλίας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπί–

στων μαρτύρων κ(αὶ) κράζονται πληρωμένοι κ(αὶ) σοντισφάδοι ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ)

15 ἐκδύνονται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύνου το εἰς στὸν ἄνωδε

ἀγοραστή, πουρκίσει-χαρίσει κ(αὶ) ὡς βούλεται ποιήσει, ὡσὰν καλὴ ντου ἀγορὰ ὑποσχό–

μενοι νὰ τὸν διαφεδεύουν εἰς κάθε ἐνάντιον ποῦ ἤθελεν τύχει εἰς αὐτά, εἰς στὸ ὅποϊον κάνουν ταιργιασμὸν ἀνάμεσό ντως νὰ εἶναι μέσα ὁ Πέρος κ(αὶ) ἡ γυνὴ ν–

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- του ἔως ποὺ ζοῦν νὰ τρῶνε τὴν ἐμισὴν νιτράδα ἀπὸ ὅλον κ(αὶ) ἀποβιώνον-
 τὰς στ—
 20 ων νὰ μὴ μετέχουν οὔτε νὰ πουρκίσουν οὔτε νὰ χαρίσουν οὔτε νὰ πουλή-
 σουν ἀλλὰ
 νὰ τὸ ἔχη ὁ ἀνωθεν Ἡλίας εἰς στὸ εἰρηνικὸν ζάπτι κ(αὶ) ποσέσιον αἰωνί-
 ως κ(αὶ) κλη—
 ρονομικῶς μὴν ἡμπορώντας τινὰς νὰ τὸν διασεῖση οὔτε ἐδικὸς οὔτε ξέ-
 νος· κ(αὶ) ὁ—
 ποιος ἤθελε βρεθῇ νὰ τὸν διασεῖση εἰς αὐτό, νὰ πληρώνη, εἰ ἀτοί τως
 ἀλληλογῆσουν,
 ὥς καθὼς ἔμειναν στερκτοὶ κ(αὶ) ἀναπαμένοι, νὰ πληρώνη τ(ῇ)ς κατὰ και-
 ροῦ ἀφεδίας
 25 γρόσια δώδεκα κ(αὶ) πάλιν ἡ παροῦσα νὰ μένη σταθερά, βεβαία κ(αὶ)
 ἀνέκοπτο—
 ς στερεώνοντας κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστον μαρτυρίαν εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ
 ἐξῆς:
 Ἱερομοναχ(ος) τζοτις Γεράσιμος μαρτυροῦν·
 = Ἡλίας ἀνοδὴν ἀπὸ τὸν Ἱερόν κ(αὶ) τὴν γυνὴν τοῦ
 καλῆς
 = Ἡλίας· τζανετις μαρτυροῦν·
 30 = Ἡλίας ἐφ' ὅσον ἰερεὺς ἀρόνις ἐγγράφει ἀπὸ τὸν ἀνοδὴν κ(αὶ) μαρτυροῦν

198 (φ. 94r [97])

Δωρεὰ ἐν ζωῇ (ψυχικό)

1762, Μαρτίου 29

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ μαστρο-Φραγγιοῦ (Ἀρώ-
 νη) ὁ Ἡλίας Μιζάκης ἔχοντας ἓνα τετάρτι χωράφι στὸ Δίστομο (λεγόμενον στοῦ
 Γιαννούλη) τὸ χαρίζει διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν τῆς Εὐδοκίας, κόρης τῆς ἀνιψιάς του
 Φραγκούλας. Τῆς δίνει ἀκόμα ἓνα χωραφάκι στὸ χωριὸ στὸ Λύμα, πάνω ἀπὸ τὸ
 περιβόλι τῆς Παναγίας. Τὸ πρόστιμο γιὰ ὅποιον ἐνοχλήσει ὀρίζεται στὰ 5 γρόσια.
 Στὸ κενὸ μέρος τῆς πράξεως φ. 94 r γράφει τὴν ἐπόμενη χρονιὰ (21 Σεπτ. 1763)
 μιὰ δική του πράξη ὁ παπα-Ἰωάννης Ἀρώνης.

1

= 1762 – Μαρτίω – 29–

= Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας ὁ κύρ Ἡλίας Μιζάκης κ(αὶ) λέγει
 πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ

